

Dopady změny klimatu na porosty akátu (*Robinia pseudoacacia*) v Karpatech

Průměrný roční úhrn srážek v období 1961-1990

Tomáš Hlásny, Jiří Trombík, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásma v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populacní dynamikou některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdukována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkém nároku na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přežívání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrozuje integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šírkách. Očekávané změny v úhrnech a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekcí vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je

Použité data

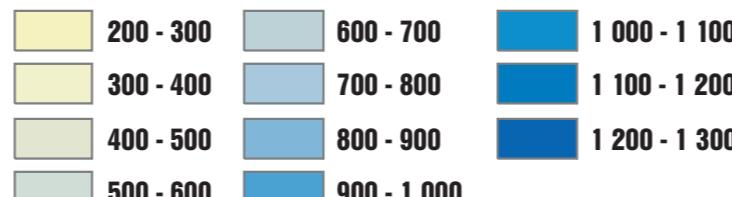
Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita série bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

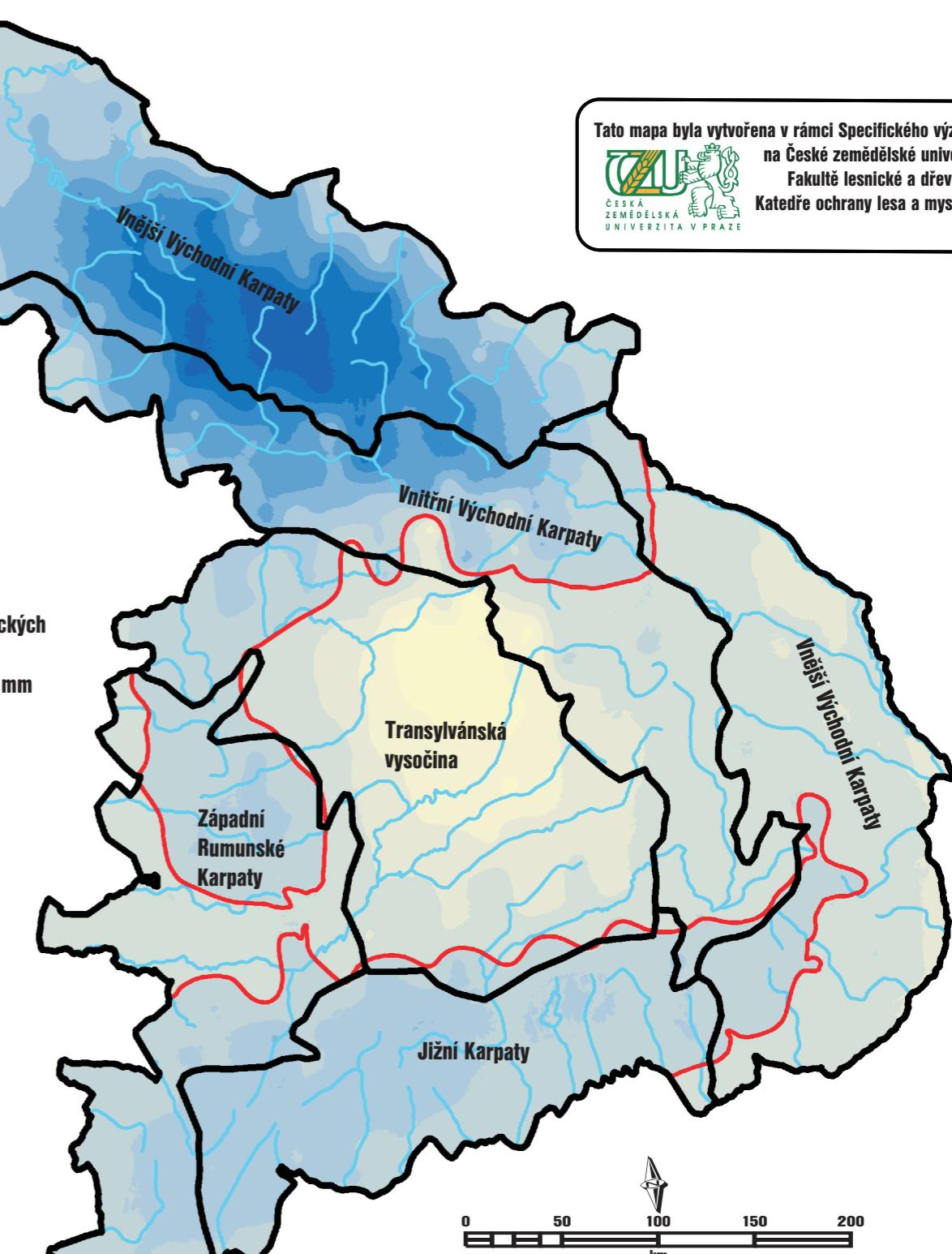
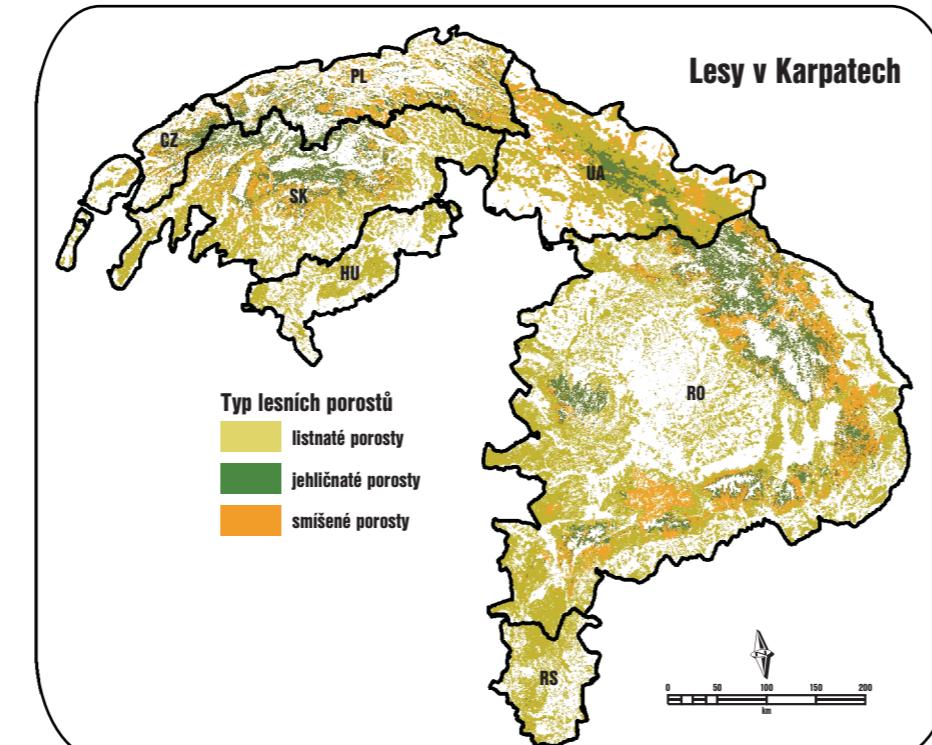
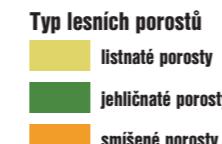
Průměrný roční úhrn srážek (mm)

Rozšíření akátu v Karpatech

Lesy v Karpatech

Tato mapa byla vytvořena v rámci Specifického výzkumu na České zemědělské univerzitě, Fakultě lesnické a dřevařské, Katedře ochrany lesa a myslivosti

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE DAT

- Brus, D. J., Hengeveld, G. M., Walvoort, D. J. J., Goedhart, P. W., Heidema, A. H., Nabuurs, G. J., & Gunia, K. (2011). Statistical mapping of tree species over Europe. European Journal of Forest Research, 145-157.
- Fang, J., & Lechowicz, M. J. (2006). Climatic limits for the present distribution of beech (*Fagus L.*) species in the world. Journal of Biogeography, 33, 1804-1819.
- Goovaerts, P. (2000). Geostatistical approaches for incorporating elevation into the spatial interpolation of rainfall. Journal of Hydrology, 228(1-2), 113-129.
- Haylock, M. R., Hofstra, N., Klein Tank, A. M. G., Klok, E. J., Jones, P. D., & New, M. (2008). A European daily high-resolution gridded data set of surface temperature and precipitation for 1950-2006. Journal of Geophysical Research, 113(D20), D20119.
- Hlásny, T., Barcza, Z., Fabrika, M., Balázs, B., Churkina, G., Pajtik, J., Sedmák, R., & Turčáni, M. (2011). Climate change impacts on growth and carbon balance of forests in Central Europe. Climate Research, 47(3), 219-236.
- Hudson, G., & Wackernagel, H. (1994). Mapping temperature using kriging with external drift: Theory and an example from Scotland. International Journal of Climatology, 14(1), 77-91.
- Jump, A. S., Hunt, J. M., & Peñuelas, J. (2006). Rapid climate change-related growth decline at the southern range edge of *Fagus sylvatica*. Global Change Biology, 12(11): 2163-2174.
- van der Linden, P., Mitchell, J. F. B., 2009. ENSEMBLES: Climate Change and its Impacts: Summary of research and results from the ENSEMBLES project. Met Office Hadley Centre, FitzRoy Road, Exeter EX1 3PB, UK, 160pp.
- Mátyás, C., Berki, I., Czúcz, B., Móricz, N., & Rasztovits, E. (2010). Future of Beech in Southeast Europe from the Perspective of Evolutionary Ecology. Acta Silvatica & Lignaria Hungarica, 6, 91-110.

Dopady změny klimatu na porosty akátu (*Robinia pseudoacacia*) v Karpatech

Průměrný roční úhrn srážek v období 2021-2050

Tomáš Hlásny, Jiří Trombík, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásma v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populacní dynamikou některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdукována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkém nároku na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přežívání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrozuje integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

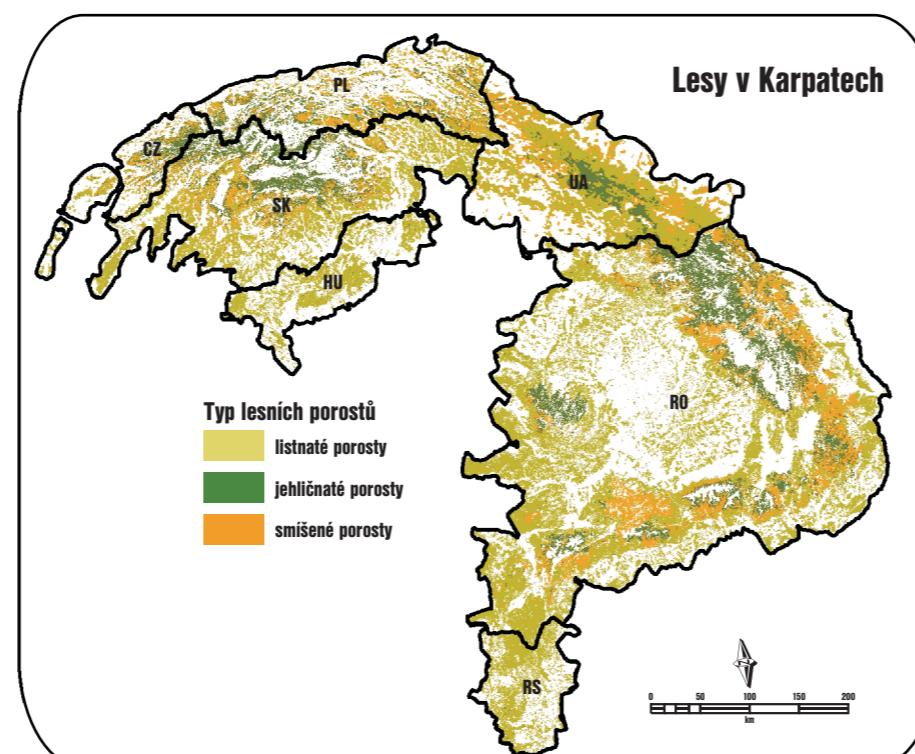
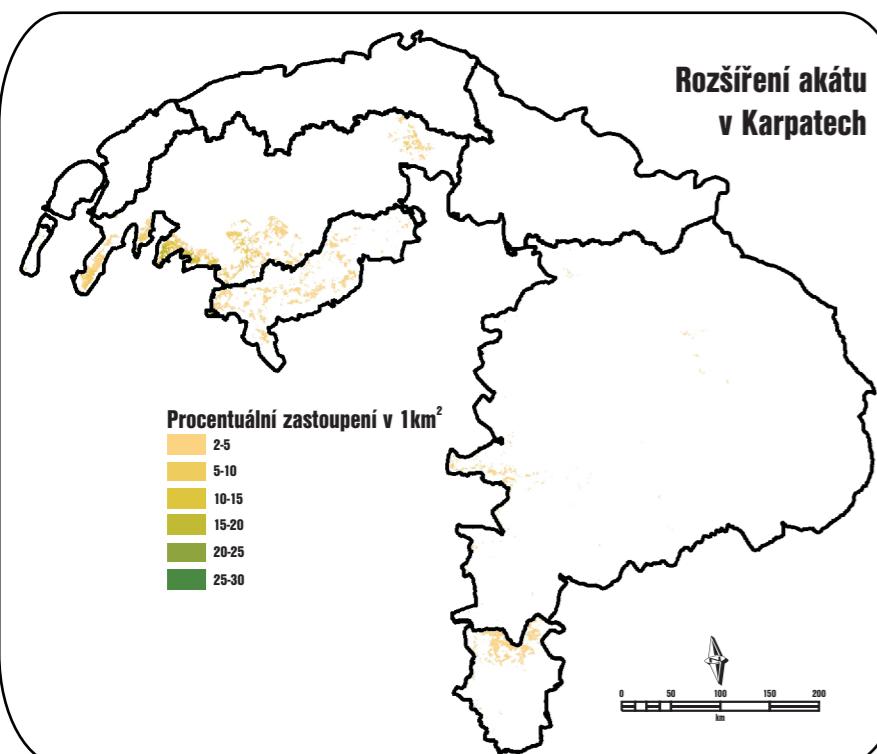
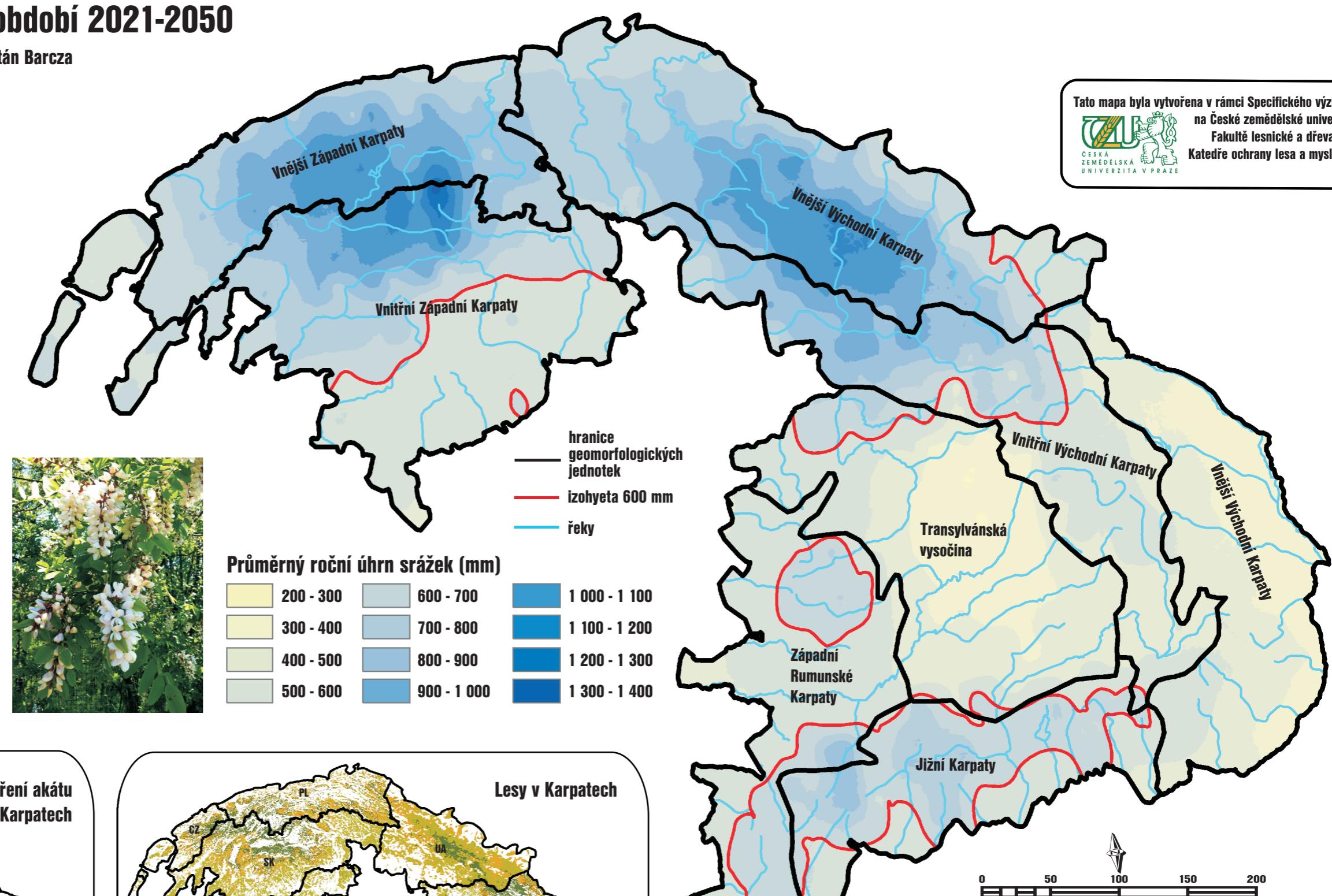
Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šírkách. Očekávané změny v úhrnech a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekcí vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita série bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE DAT

Brus, D. J., Hengeveld, G. M., Walvoort, D. J. J., Goedhart, P. W., Heidema, A. H., Nabuurs, G. J., & Gunia, K. (2011). Statistical mapping of tree species over Europe. European Journal of Forest Research, 145-157.

Fang, J., & Lechowicz, M. J. (2006). Climatic limits for the present distribution of beech (*Fagus L.*) species in the world. Journal of Biogeography, 33, 1804–1819.

Goovaerts, P. (2000). Geostatistical approaches for incorporating elevation into the spatial interpolation of rainfall. Journal of Hydrology, 228(1-2), 113-129.

Haylock, M. R., Hofstra, N., Klein Tank, A. M. G., Klok, E. J., Jones, P. D., & New, M. (2008). A European daily high-resolution gridded data set of surface temperature and precipitation for 1950–2006. Journal of Geophysical Research, 113(D20), D20119.

Hlásny, T., Barcza, Z., Fabrika, M., Balázs, B., Churkina, G., Pajtik, J., Sedmák, R., & Turčáni, M. (2011). Climate change impacts on growth and carbon balance of forests in Central Europe. Climate Research, 47(3), 219–236.

Hudson, G., & Wackernagel, H. (1994). Mapping temperature using kriging with external drift: Theory and an example from Scotland. International Journal of Climatology, 14(1), 77–91.

Jump, A. S., Hunt, J. M., & Peñuelas, J. (2006). Rapid climate change-related growth decline at the southern range edge of *Fagus sylvatica*. Global Change Biology, 12(11): 2163–2174.

van der Linden, P., Mitchell, J. F. B., 2009. ENSEMBLES: Climate Change and its Impacts: Summary of research and results from the ENSEMBLES project. Met Office Hadley Centre, FitzRoy Road, Exeter EX1 3PB, UK, 160pp.

Mátyás, C., Berki, I., Czúcz, B., Móricz, N., & Rasztovits, E. (2010). Future of Beech in Southeast Europe from the Perspective of Evolutionary Ecology. Acta Silvatica & Lignaria Hungarica, 6, 91–110.

Dopady změny klimatu na porosty akátu (*Robinia pseudoacacia*) v Karpatech

Průměrný roční úhrn srážek v období 2071-2100

Tomáš Hlásny, Jiří Trombík, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásma v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Poľskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí s jejich managementem, který ve větších oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuce a populacní dynamikou některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdukována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkých náročností na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přežívání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrozuje integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

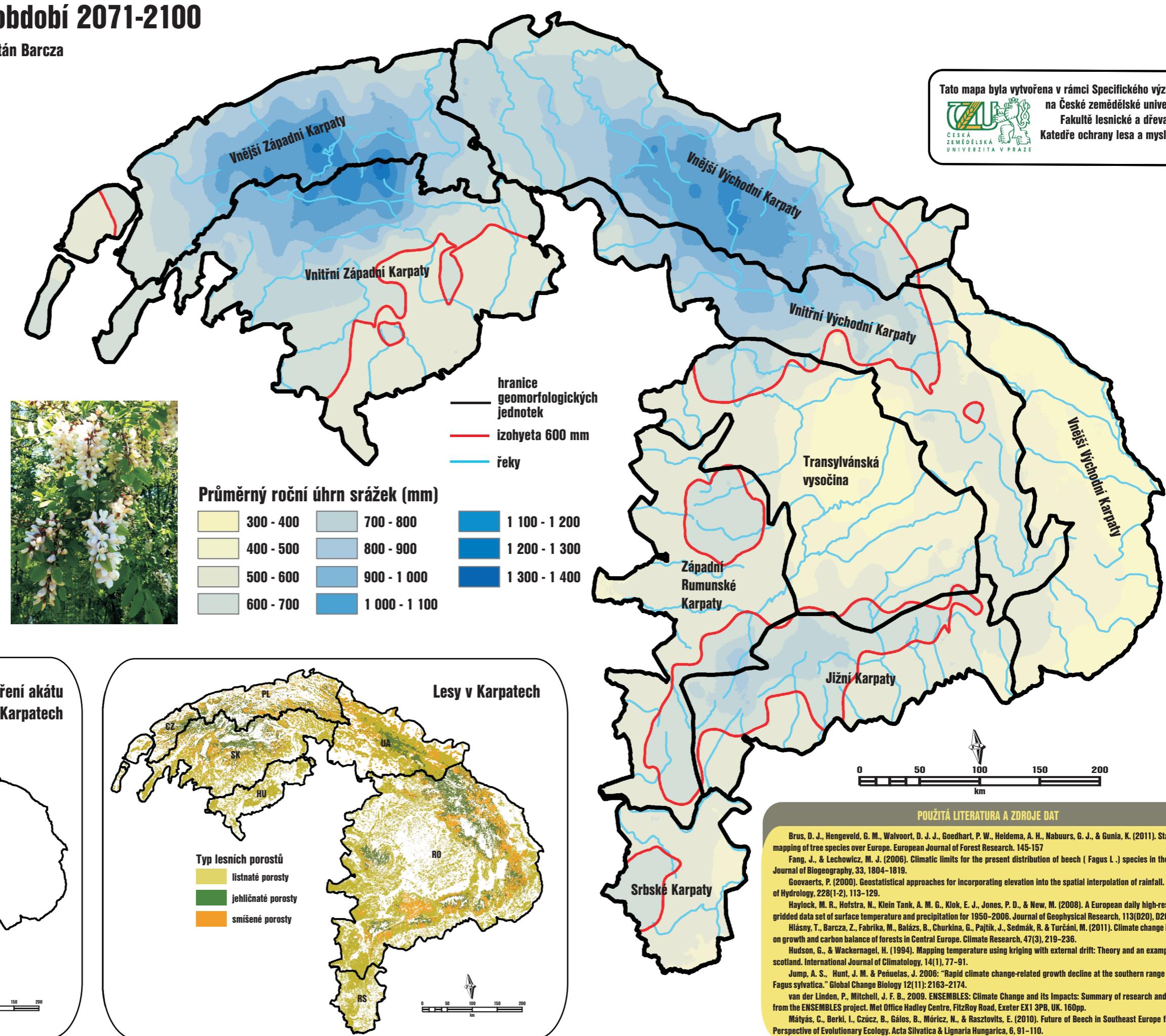
Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šírkách. Očekávané změny v úhrnech a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekcí vývoje klimatu očekávaný režim podobný referenčnímu období, ke konci století je

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson a Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná, korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časová období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita série bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Klimatická exponovanost akátu (*Robinia pseudoacacia*) v Karpatech v období 2021-2050

Změna průměrného ročního úhrnu srážek v období 2021-2050 oproti období 1961-1990

Tomáš Hlásny, Jiří Trombík, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásмо v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve více oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuci a populací dynamikou některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdukována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkém nároku na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přezivání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrožující integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson and Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časové období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

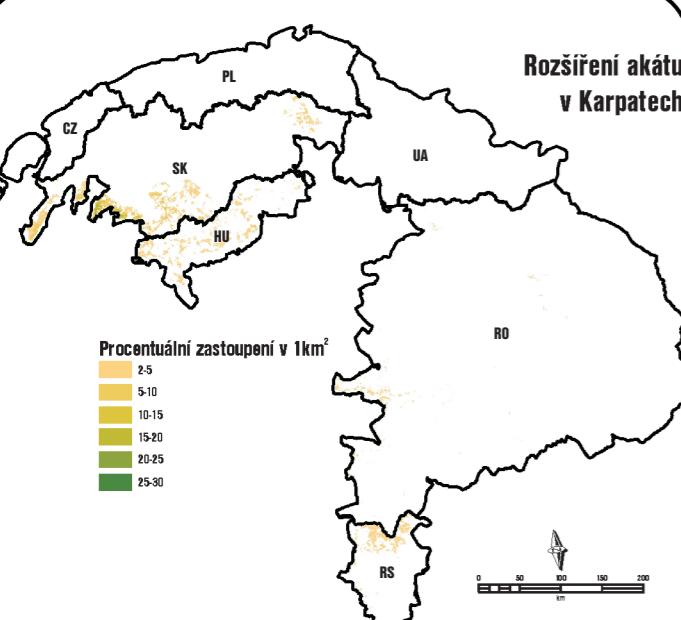
Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita série bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

Rozšíření akátu v Karpatech

Procentuální zastoupení v 1km²

2,5	-50 - 0
5-10	0 + 50
10-15	+50 - +100
15-20	+100 - +150
20-25	+150 - +200
25-30	

Průměrný roční úhrn srážek v období 2021-2050 (mm)

Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který ve více oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuci a populací dynamikou některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdukována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkém nároku na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přezivání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrožující integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnku a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektován pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limit

Klimatická exponovanost akátu (*Robinia pseudoacacia*) v Karpatech v období 2071-2100

Změna průměrného ročního úhrnu srážek v období 2071-2100 oproti období 1961-1990

Tomáš Hlásny, Jiří Trombík, Ivan Barka, Laura Dobor, Zoltán Barcza

Úvodní informace

Karpaty představují největší horské pásмо v Evropě procházející Českou republikou, Rakouskem, Slovenskem, Polskem, Maďarskem, Ukrajinou, Rumunskem a Srbskem. Na přeshraniční hodnocení zranitelnosti ekosystémů v Karpatech v důsledku očekávané změny klimatu je v současnosti zaměřeno více evropských i národních iniciativ. Zranitelnost lesů v Karpatech souvisí jak s jejich managementem, který v mnoha oblastech vykazuje známky neudržitelnosti, tak i s očekávanou změnou klimatu, v důsledku které dochází k ohrožení porostů suchem i změnou distribuci a populací některých škůdců.

Akát (*Robinia pseudoacacia*) je rychle rostoucí dřevina, původem z jihovýchodu Spojených států, která byla introdukována do Evropy a Asie. Akát je známý pro svou toleranci vůči nedostatku vláhy a díky dusík fixujícím bakteriím na svém kořenovém systému, které mu umožňují růst na chudých půdách, i nízkém nároku na dusík. Jeho odolnost vůči suchu a vysoká míra přezívání skýtají potenciál pro jeho využití při adaptaci lesa na změnu klimatu. Na druhé straně, akát je jedním z nejinvazivnějších druhů ve střední a východní Evropě ohrožující integritu původních lesů a šíří se na úkor ekonomicky významnějších dřevin.

Průměrný roční úhrn srážek je významným faktorem ovlivňujícím dostupnost vláhy a tím distribuci lesních dřevin. Srážky představují limitující faktor zejména na spodním distribučním okraji dřevin, tedy v nižších nadmořských výškách a nižších zeměpisných šířkách. Očekávané změny v úhrnech a rozložení srážek v roce jsou v prostoru značně variabilní. V období kolem roku 2050 je podle projekci vývoje klimatu očekávaný srážkový režim podobný referenčnímu období, ke konci století je projektovaný pokles úhrnu o 10-20 %. Zvýšení odparu v důsledku nárůstu teploty vzduchu v kombinaci s poklesem úhrnu srážek může způsobit zvýšený stres porostů suchem, mortalitu dřevin v důsledku sucha a oslabení obranných mechanismů dřevin proti napadení biotickými činiteli.

Použité data

Data o rozšíření dřevin v Karpatech byla převzata z celoevropského statistického mapování dřevin na základě dat národních inventarizací lesa, prediktivního mapování a národních lesnických statistik (Brus a kol. 2011). Výsledkem jsou rastrové mapy s rozlišením 1x1 km, nesoucí informace o zastoupení dané dřeviny. Pro účely této práce byly mapy korigovány na základě dat Corine Landcover.

Klimatická data za období 1951-2007 byla převzata z databáze E-OBS (Haylock a kol. 2008). Data o budoucím klimatu (2007-2100) byla převzata z výsledků projektu ENSEMBLES (van der Linden and Mitchell, 2009). Pro potřeby vytvoření klimatických map Karpat byla použita interpolační technika krigování s externím driftem (Hudson and Wackernagel 1994, Goovaerts 2000), přičemž byla použita nadmořská výška jako podpůrná proměnná korelována s většinou klimatických prvků. Klimatické mapy byly vytvořeny pro tři časové období – referenční klima (1961-1990), klima v blízké budoucnosti (2021-2050) a klima ve vzdálené budoucnosti (2071-2100).

Pro hodnocení dopadů změny klimatu na lesy v Karpatech byla použita série bioklimatických proměnných podle Fang a Lechowicz (2006).

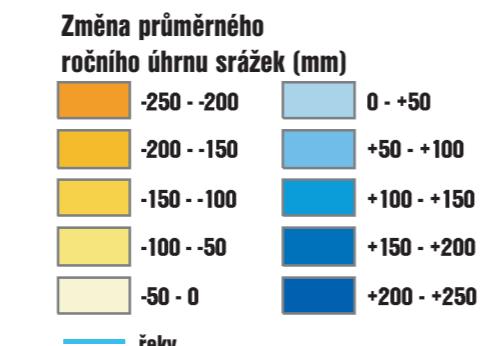
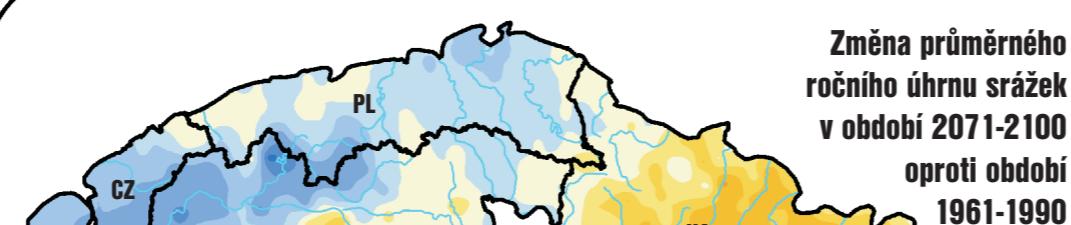
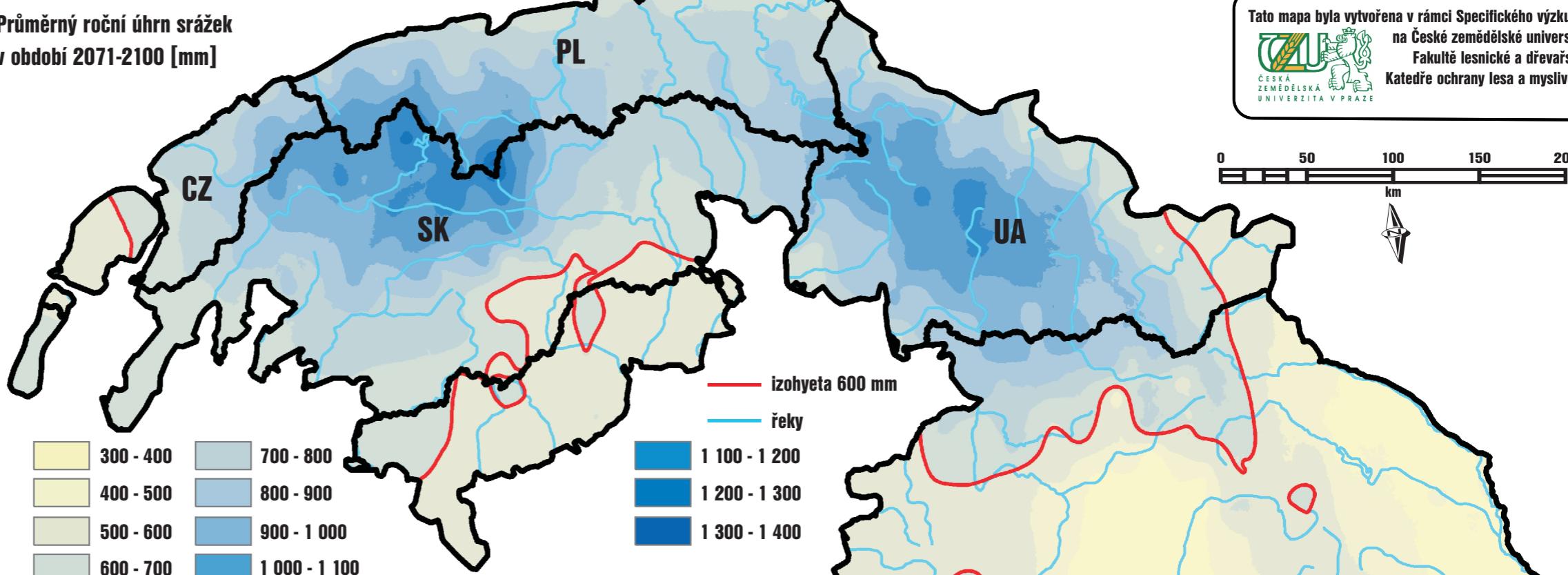

Rozšíření akátu v Karpatech

Procentuální zastoupení v 1km²

2-5	0-+50
5-10	+50-+100
10-15	+100-+150
15-20	+150-+200
20-25	+200-+250
25-30	

Průměrný roční úhrn srážek v období 2071-2100 [mm]

Tato mapa byla vytvořena v rámci Specifického výzkumu na České zemědělské univerzitě, Fakultě lesnické a dřevařské, Katedře ochrany lesa a myslivosti

0 50 100 150 200 km

POUŽITÁ LITERATURA A ZDROJE DAT

- Brus, D. J., Hengeveld, G. M., Walvoort, D. J. J., Goedhart, P. W., Heidema, A. H., Nabuurs, G. J., & Gunia, K. (2011). Statistical mapping of tree species over Europe. European Journal of Forest Research, 145-157.
- Fang, J., & Lechowicz, M. J. (2006). Climatic limits for the present distribution of beech (*Fagus L.*) species in the world. Journal of Biogeography, 33, 1804-1819.
- Goovaerts, P. (2000). Geostatistical approaches for incorporating elevation into the spatial interpolation of rainfall. Journal of Hydrology, 228(1-2), 113-129.
- Haylock, M. R., Hofstra, N., Klein Tank, A. M. G., Klok, E. J., Jones, P. D., & New, M. (2008). A European daily high-resolution gridded data set of surface temperature and precipitation for 1950-2006. Journal of Geophysical Research, 113(D20), D20119.
- Hlásny, T., Barcza, Z., Fabrika, M., Balázs, B., Churkina, G., Pajtik, J., Sedmák, R., & Turčáni, M. (2011). Climate change impacts on growth and carbon balance of forests in Central Europe. Climate Research, 47(3), 219-236.
- Hudson, G., & Wackernagel, H. (1994). Mapping temperature using kriging with external drift: Theory and an example from Scotland. International Journal of Climatology, 14(1), 77-91.
- Jump, A. S., Hunt, J. M., & Peñuelas, J. (2006). Rapid climate change-related growth decline at the southern range edge of *Fagus sylvatica*. Global Change Biology, 12(11): 2163-2174.
- van der Linden, P., Mitchell, J. F. B., 2009. ENSEMBLES: Climate Change and its Impacts: Summary of research and results from the ENSEMBLES project. Met Office Hadley Centre, FitzRoy Road, Exeter EX1 3PB, UK, 160pp.
- Mátyás, C., Berki, I., Czúcz, B., Móricz, N., & Rasztovits, E. (2010). Future of Beech in Southeast Europe from the Perspective of Evolutionary Ecology. Acta Silvatica & Lignaria Hungarica, 6, 91-110.